

מכון "חץ" לחשיבה צבאית מתקדמת, רחוב אופנהיימר 5, פארק המדע, רחובות
טל' 08-9152729, פקס 08-9152744, דוא"ל info@iamti.com, אתר www.iamti.com

דבר העורך:

יש הרבה חרחורי מלחמה בעת האחרונה, לשמחתנו המוקד זז מאתנו למקומות אחרים, המעצמות משחקות אחת עם השנייה, רוסיה רוצה לחזור בגדול, הסינים רוצים הכרה כמעצמה, צפון קוריאה מותחת את החבל, ואירן ממשיכה בדרכה כמתוכנן. בארה"ב נשיא בלתי צפוי ואירופה רועדת במיוחד במדינות המשתפשות בגבול הרוסי. הרוסים מחדשים את צבאם, האמריקאים מחפשים טכנולוגיה. באזורנו – טורקיה, כורדים, אסד, נאסראללה – כולם חוגגים. קיץ הוא תקופת מלחמות – אולי הפעם יעבור בשקט?

בגיליון זה

1	גרמניה הוסיפה זרוע סייבר לצבאה
1	סעודיה עוצרת רכש נשק מגרמניה
2	יעיש אל איסלאם הוציאו להורג מנהיג של אל-קאעידה
2	מלכות לוחמות הוכיחו שנשים קטלניות יותר
5-3	באנון יורד הפנטגון עולה
5	גרמניה משדרגת טנקי ליאופרד 2
5	עד כמה האירופים מוכנים להילחם עבור ארצם
6	צבא ארה"ב מאשר הרג מנהיג של דאע"ש באפגניסטן
6	יראמפ ומקמאסטר מתנגשים

סעודיה לא תרכוש נשק גרמני

דר שפיגל

בממלכה קראה לשים קץ להתקפות הסעודיות בתימן. סעודיה מתכוונת להימנע בעתיד מבקשת נשק נוסף מגרמניה, ולהתמקד שבעיר בשיתוף פעולה כלכלי בתחומים אחרים, כך על-פי ראיון לשבועון הגרמני דר שפיגל שיצא ביום ראשון. "אנחנו מקבלים את הרתיעה הגרמנית בהקשר ליצוא לסעודיה; אנחנו יודעים את הרקע הפוליטי" אמר סגן שר הכלכלה הסעודי מוחמד אל טוואג'ירי. "לא נגרום יותר בעיות לממשלת גרמניה בבקשות מחודשות לאמצעי לחימה". אל טוואג'ירי אמר שסיבת השינוי היא הרצון לשיתוף פעולה קרוב יותר עם ברלין בתחומים אחרים מאמל"ח, וריאד רוצה לעשות את גרמניה לשותף כלכלי חשוב מאד. היחסים עם גרמניה הרבה יותר חשובים לנו מאשר להתווכח על עסקות נשק". עסקות נשק גרמניות – סעודיות היו בעייתיות הרבה שנית, כאשר הממלכה הסעודית הייתה לעתים קרובות מטרה לביקורת על התייחסותה לזכויות אדם. בין שאר הנושאים, המעורבות של סעודיה במלחמה המתמשכת בתימן, בה נהרגו אזרחים רבים כתוצאה מתקיפות מהאוויר על-ידי חיל אוויר של הקואליציה הסעודית, העלו חששות שנעשה שימוש לא ראוי באמל"ח גרמני. על-פי הערכה ראשונית יצוא הנשק הגרמני לסעודיה היה קרוב לחצי מיליארד אירו.

גרמניה הוסיפה זרוע סייבר לצבאה

– דויד צ'רט 3 באפריל 2017

פיקוד המידע והסייבר יהיה מבנה ארגוני עצמאי ברמה מקבילה לצבא היבשה, הצי וזרוע האוויר. הפיקוד החדש של הצבא הגרמני מושק ביום רביעי כשהוא חמוש באלגוריתמים ומחשבים כדי להילחם בשדה הקרב הווירטואלי. הפיקוד יגדל ל-13,500 חיילים ואזרחים המתמחים ומאומנים להילחם בתוקפנים המבקשים לשבש את פעולת הצבא, לגנוב את סודותיו או להשתלט על מערכות הטילים שלו. לוודוויג ליהוס, בן 60, גנרל בחיל האוויר לשעבר העומד בראש הזרוע החדשה אמר שמערכת המחשוב הצבאית הותקפה יותר מ-284,000 פעמים בתשעת השבועות הראשונים של 2017. הפיקוד יהיה במבנה ארגוני משלו והיה הזרוע השישית בצבא גרמניה יחד עם צבא היבשה, הצי, חיל האוויר, הכוח הרפואי המשולב ופיקוד התמיכה (לוגיסטיקה). המטה הקיים כבר פועל בזרועות הצבא אבל הוא ירוכז תחת גג אחד ב-בון במערב גרמניה. "זו תגובה הגיונית לצבא דיגיטלי" אמר גנרל לינהוס "הצבא עובר בתחומים רבים למערכות דיגיטליות ולכן אנחנו חשופים בתחום הזה. במשך זמן רב מלחמות לא נערכו על הקרקע, באוויר ובים בלבד אלא גם במרחב הסייבר". גנרל לינהוס הוא מומחה ללוחמת סייבר ועד 2016 היה אחראי להגנת סייבר במפקדת נאט"ו בבריסל. "אנחנו צריכים להיות מוכנים לתת מענה ממתקפות האקרים עד לתקיפות של מדינות, חלקם רוצים לרגל אחרינו ולאסוף מידע ובמקרה הגרוע ביותר הם רוצים לסגור תשתיות או להרסן. אם האקר מצליח לחדור למחשב במטוס – חיים מצויים בסכנה". גנרל לינהוס אישר שהיחידה תופעל להגנה ולהתקפה גם יחד. נערך מסע שיווק כדי למשוך מומחים צעירים מהאוניברסיטאות. מעט משרות אזרחיות תהיינה זמינות ומרבית המגויסים יעברו אימונים צבאיים.

פקיד סעודי אמר לדר שפיגל שיחסים טובים עם ברלין באים לפני עסקות נשק. זה נאמר כאשר הקנצלרית מרקל בביקור

לדכא את המרידה, מאחר ופרדיננד היה מרוחק משם, היא רכבה לתוך העיר כדי לשאת ולתת עם המורדים. במסמך שפורסם על-ידי הלשכה הלאומית למחקר כלכלי בארה"ב שבחן 29 מלכות כתבו המחברים "פרספקטיבה מקובלת מציגה שנשים פחות אלימות מגברים, ולכן, מדינות מונהגות על-ידי נשים תהיינה רודפות שלום יותר מאשר מדינות מונהגות על ידי גברים".

גברת דוב ומר האריס טוענים שהצלחה של מלכות נובעת בעיקר מכישורי ניהול. מלכות נשואות ניהלו מלחמה בדרך כלל לצד בני-ברית לרוב קרובי משפחה של משפחות מלוכה. הן גם נטו לתת לבעליהן לסייע להן בשלטון משהו שמעט מלכים גברים היו נוטים לעשות. מלכות ניהלו מדיניות ביטחון ומדיניות חוץ בעוד בעליהן ניהלו את עניני המדינה. "חלוקת עבודה תחת שלטון מלכה איפשר למלכה לנקוט במדיניות תקיפה יותר" אמור דוב והאריס. לדברי המחברים, לא היו מקרים של מלכה שיוצאת למלחמה בעקבות החלטה של בעלה.

הם בחנו "מלכות יחידות" שאו שלא נישאו מעולם או שקרוביהן לא נישאו בתואר או תפקיד של יורש-עצר, ומצאו שהן היו תוקפניות כמו כל האחרות.

תוך כדי הפסגה בין הכוחות הלוחמים בסוריה, ממנה שהורגלנו בה, ואחת התוצאות היא הוצאתו להורג של מפקד בכיר בח'יאת-אל-תח'רי-אל-שאם.

אבו איוב טאסני הוצא להורג על-ידי יעיש-אל-איסלאם יומיים לאחר שנאסר באירביד – יחד עם עוד עשרות הרוגים בהתנגשויות בין ארגוני המורדים.

יעיש אל איסלאם הינה קבוצה נתמכת על-ידי סעודיה והיא הגדולה בקבוצת מזרח ח'וטה, היא יריבה כיום לקבוצות אחרות כמו פאלאק אל רחמן (קבוצת הצבא הסורי החופשי) ו אח'ראר אל שאם. כל ארבעת הקבוצות פרסמו הודעה על ההתנגשויות ואישרו את קיומן.

בינתיים, הצבא הסורי הערבי, צופה בחדווה מרחוק. נותרו רק שלושה כיסי מורדים בסביבת הבירה דמשק.

כוחות הממשלה מנסים להשיג שליטה באל קאבון ו- בארזה ממזרח לדמשק. לאחר שתושג שליטה בהם הצבא הסורי הערבי צפוי להפעיל מתקפה חדשה כנגד מזרח ח'וטה – כך לפי הודעת סוכנות הידיעות אל מאסדאר.

מלכות לוחמות הוכיחו שנשים הן קטלניות יותר

וולנטין לו – 28/4/2017 – טיימס

במחקר נמצא שאליזבת הראשונה והמלכות שבאו אחריה היו לא רק תאבות מלחמה אלא גם מנצחות לעתים קרובות יותר.

בנאומה המפורסם לחייליה בטיילבורי אמרה אליזבת "אני יודעת שיש לי גוף חלשלוש של אישה; אבל יש לב ובטן של מלך". היא לא הייתה הראשונה.

כאשר זה מתמקד בלב וקובה, מבלי להזכיר את תאוות המלחמה, בהרג בני העם מלכות גברו על מלכים.

המחקר מלמד שבמהלך חמש מאות השנים האחרונות, מלכות ששו יותר למלחמה ממקביליהן הגברים והשתלטו על יותר שטחים חדשים.

המחקר גם חשף שאף על-פי שהמלכה הנוכחית בבריטניה שוחרת שלום, מלכות נשואות היו תאבות המלחמה ביותר.

בעוד שלא היה צפוי שתעמודנה בראש צבאותיהן בשדה הקרב, הן נטו להילחם במסגרת קואליציות.

על-פי דוב והאריס, כלכלנים מאוניברסיטת שיקגו, בין 1480 ל-1913 מלכות אירופאיות נטו ללחימה ב- 27 אחוזים יותר ממלכים. זה כולל את איזבלה מקסטיליה, שיחד עם בעלה פרדיננד השני מארגון העלו את ספרד למעמד של מעצמה עולמית ממדרגה ראשונה שהייתה דומיננטית באירופה ובחלק ניכר מהעולם במשך למעלה מ-100 שנים.

היא תכננה מערכות ולעתים רכבה בראש צבאה לבושה בשריון. אמנם בדרך כלל היה זה פרדיננד שהוביל בקרב, אך כאשר מורדים התפרצו בסגוביה, היא הובילה צבא

איזבלה מקסטיליה
1504 - 1451

קתרינה הגדולה
1796 - 1762

אליזבת I
1603 - 1558

באנון יורד, הפנטגון עולה - האם הניאו-שמרנים נכנסים לתמונה?

ג'ים לובי

הקיצוץ שהקיץ באורח מפתיע על השפעתו של סטיב באנון פותח פתח פוטנציאלי משמעותי לניאו-שמרנים, שרבים מביניהם התנגדו לבחירתו של טראמפ, דווקא בגלל הקשר שלו עם באנון ועם כל הדוגלים בסיסמה "אמריקה תחילה", ומעוניינים לשוב לשלטון לאחר שנדחקו לשוליים לאורך שנים כה רבות. שקיעתו של באנון מציינת כי אין עוד לאל ידו הכוח להטיל וטו, כפי שעשה למניעת מינויו של אליוט אברמס כתת מזכיר המדינה. יתרה מזו, הכשל המתמשך של הממשל לאייש משרות מפתח ברמות של תתי שרים, עוזרי שרים וסגני-עוזרים בתוככי המנגנון המעצב את מדיניות החוץ של הממשל, מאפשר שפע מגוון של הזדמנויות לניאו-שמרנים-בשאיפה, שלא הביעו את התנגדותם למסע הבחירות של טראמפ בקולניות יתרה.

כתום תשעים ימים לממשל החדש, נראה כי הקצונה הבכירה – שהאינטרסים ותפיסת העולם הכוללת שלה מיוצגים היטב על ידי היועץ לביטחון לאומי, הגנרל הר.מקמאסטר, ושר ההגנה הגנרל (בדימ) ג'יימס מאטיס, שלא להזכיר אנשי צבא ותיקים רבים ובראשם העומד בראש המועצה לביטחון לאומי, הגנרל (בדימ) קנת' קלוג המכהנים במועצה לביטחון לאומי – "תופסים מנהיגות" ככל הנראה במה שנוגע לסוגיות מפתח במדיניות חוץ, במיוחד במה שקשור למזרח התיכון רבתי.

השפעתם ניכרת לא רק בתשומת הלב שהקדישו כדי לשקם את הקשרים עם נאט"ו ועם בעלות הברית בצפון מזרח אסיה, אלא גם בפעולות הנמרצות יותר במזרח התיכון רבתי באחרונה.

הפגנות כוח אלה נועדו ככל הנראה להרגיע את בעלות בריתה המסורתיות של ארה"ב באיזור, אלה שהביעו בגלוי את דאגתן לנוכח הריטוריקה של "אמריקה קודם" שהשמיע טראמפ לצד הכרזותיו לגבי אי-מעורבות: עכשיו נראה כי ארה"ב אינה נרתעת מהפעלת עוצמתה הצבאית.

משקיפים רבים לא התעלמו מכך שסילוקו של באנון מהמועצה לביטחון לאומי התרחש מיד עם שובו של ג'ארד קושנר מביקורו המפתיע בעיראק כאורחו של רמטכ"ל צבא ארה"ב ג'וזף דאנפורד – על פי המדווח היה זה שיאה של אסטרטגיית הפיתוי המחושב של הפנטגון. קושנר התגלה כערוץ הקשר המרכזי אל טראמפ (ואולי השני במעלה, אחרי איבנקה). עיתוי נפילתו של באנון – והחלק שיוחס לקושנר בפעולה זו – ראויים לציון במיוחד משום שקושנר ובאנון עשו יד אחת כשהתנגדו למאמציו של מקמאסטר לפטר את עזרא כהן-וונטיק מהמועצה לביטחון לאומי בדיוק שבוע אחד לפני שקושנר טס לבגדד.

עלייתם של אנשי הצבא

לעלייתם של אנשי הצבא יש כמה וכמה השלכות – לפחות בינתיים – מהן שמיטיבות עם הניאו-שמרנים.

בצד החיובי של המאזניים, ניכרים איזורי חבירה בין הקצונה הבכירה והניאו-שמרנים (אם כי חשוב להדגיש שאלה כמו גם אלה אינם מונוליתיים וכי קיים מגוון דעות בשתי הקבוצות). אף על פי שהצבא כמו גם הניאו-שמרנים משלמים מס שפתיים לחשיבותו של "כוח רך" לקידום של האינטרסים האמריקאים מחוץ לארה"ב, הם חולקים את התפישה הגורסת כי בסופו של דבר הכוח הקשה הוא האמצעי הממלכתי החשוב היחיד.

למקמאסטר ומאטיס ניסיון ניכר בדוקטרינת הלחימה בהתקוממות - COIN - בעיראק ובאפגניסטן והם מכירים בעיקרון חשיבותה של הפוליטיקה באסטרטגיה הצבאית. אלא שהם בסופו של דבר אנשי צבא ועל כן נוטים באופן טבעי לעיין תחילה בכלים הצבאיים כדי להלום בכל מסמר מתרופף, בין שצורתו היא צורת מדינות כושלות ובין שאלה מבני בטחון אזוריים רעועים. (הפטיש ההולם עשוי להיראות משכנע עוד יותר כאשר יקיים ממשל טראמפ את תוכניותיו התקציביות לצמצם את יכולתה של ארה"ב בתחומי הדיפלומטיה והפיתוח). בדומה לניאו-שמרנים, גם הם מחשיבים תקציבים צבאיים גדולים, ואף על פי שהם מתנגדים בהחלט – באופן עקרוני – לרעיון שארה"ב צריכה למלא את התפקיד של השוטר העולמי, מחשש שמא ההוצאות יעלו על המצופה, אין הם מסתייגים כלל מהתפיסה כי לארה"ב עליונות צבאית גלובאלית ומהצורך לקיים מאות בסיסים ברחבי העולם כדי להמשיך ולקיים עליונות זו.

זאת ועוד, אנשי הצבא והניאו-שמרנים חולקים במידה מסוימת עוינות מתמשכת כלפי מדינות מסוימות. הפנטגון אינו נרתע מלקיים יחסי יריבות עם רוסיה, ולו אך משום שזה מצב מוכר שמבטיח את המשך חברותן של מדינות אירופה

בנאט"ו, שארה"ב תמשיך ותשלט בו בעתיד הנראה לעין. זו תפיסתו המובהקת של מקמאסטר שהקדיש את השנים האחרונות להכנה לעימות עם רוסיה. מסיבות דומות הצבא חש בנוח לגבי מערכת יחסים עוינת בעיקרה עם איראן. עמדה שכזאת מבטיחה קשרים הדוקים עם בעלי בריתה המסורתיים של וושינגטון, האוטוקראטים של המפרץ הפרסי

(שדרישתם שאינה יודעת שובעה לקבל נשק אמריקאי) מסייעת לקיום בסיסו התעשייתי של הצבא האמריקאי כמו גם את התשלומים לקציני הדגל בדימוס היושבים במועצות המנהלים של החברות המוכרות (נשק). וכפי שמאטיס כבר הבהיר בהזדמנויות רבות מספור, בעיניו איראן היא האיום הגדול ביותר לאינטרס ארוך-הטווח של ארה"ב באזור והוא מקדם בברכה הזדמנות "לבלימת" מה שנראה בעיניו כשאיפותיה ההגמוניות של טהרן באותה סביבה. כל זה מעודד בבירור את הניאו-שמרנים שסלידתם הן כלפי הריפובליקה האיסלמית והן כלפי רוסיה מושרשת עמוק ומתקיימת זה שנים רבות.

אלא שמהצד היותר שלילי, הצבא כמוסד נוטה באופן טבעי להתייחס בחוסר אמון לניאו-שמרנים, נטייה שנוצרה על ידי הכשל בעיראק, שהצבא עדיין מוצא את עצמו תקוע בו – בלא שום דרך יציאה ברורה. אותם מושגים של "שינוי משטרי" ו"בניית אומה" שהיו שגורים מאוד על פיהם של הניאו-שמרנים בתקופה שלאחר המלחמה הקרה – לא יעלו על שפתיים של מרבית הבכירים בקרב הקצינים, שלגביהם ביטויים אלה נעשו מלים נרדפות ל"שקיעה בביצה" ו"פעילות יתר" (over-extension) וכן "כשל" ככל שהם מסוגלים להשלים עם המונח. מובן מאליו, רבים מהקצינים הבכירים המשרתים בפועל וכן אלה שפרשו מהשירות, ויתכן מאוד שמקמאסטר נמנה ביניהם,

חדש בעזה ויאיימו הן על שיתוף הפעולה הנמשך כמו גם על מעמדה של ארה"ב באיזור ככל שווינגטון תיראה כמי שתומכת בישראל.

יש הבדלים אחרים. על אף הניסיון שנצבר בעיראק ובאפגניסטן, הניאו-שמרנים סבורים מזה זמן רב כי מדינות הן המהוות איום חמור ביותר לביטחונה הלאומי של ארה"ב, בעוד אשר הצבא נוטה להתייחס ברצינות רבה יותר לאיומים מצדם של שחקנים לא-ממדינתיים, כמו דאעש או אל-קעידה, או אפילו אל-שאבאב או בוקו האראם, שהניאו-שמרנים כמעט לא מתייחסים אליהם. אף שיש בין הניאו-שמרנים איסלמופובים ו/או ערבופובים (במידה רבה בגלל תפיסת העולם ה"ליכודניקית" שלהם),

הצבא, כפי שהוכיחה באחרונה התנגדותו של מקמאסטר לשימוש בביטוי "טרור איסלמי רדיקאלי", רואה את הגישה הזאת כמכשילה. וחרף האיבה שמגלים הניאו-שמרנים ואנשי הצבא כלפי איראן, הרי אלה כמו גם אלה מכירים כמדומה בכך שלשתי המדינות יש כמה אינטרסים משותפים.

מאטים במיוחד רואה את עיסוקת הגרעין עם איראן כלא-מושלמת ועם זאת מעוניין בהמשך קיומה. מרבית הניאו-שמרנים רוצים לבטלה כליל – אם לא על ידי קריעת ההסכם לגזרים, לפחות בדרך עקיפה, באמצעות עיצומים חדשים שיטיל הקונגרס או אמצעים אחרים שנועדו לגרור את איראן לחזור בה מההסכם.

אנשי הצבא נוטים להעריך את חשיבות גיוסה של תמיכה רב-מדינתית בארה"ב ובמיוחד מצידן של בעלות בריתה, במדיניותה של ארה"ב ובמיוחד בהפעלת הכוח. ואולם, ניאו-שמרנים רבים אינם מייחסים לתמיכה שכזו חשיבות רבה. למעשה, יש ביניהם שמביעים בגלוי בוז לרב-צדדיות ולחוק הבינלאומי בכלל, כיוון שלדעתם אלה מגבילים במידה מופרזת את חופש הפעולה של ווינגטון (להיטיב עם העולם). הניאו שמרנים רואים את עצמם מעל לכל כשחקנים מוסריים בעולם של טוב ורע; הקצונה הבכירה מתבססת יותר על ריאליזם, אם כי הוא מהסוג הנוקשה.

וכך, ככל שתפיסת העולם של הצבא מתגלה כדומיננטית בשלטונו של דונלד טראמפ, הניאו-שמרנים עלולים להתקשות מאוד בהשגת השפעה. ואולם, בכמה תחומים, כמו הלובי להגדלת תקציבו של הפנטגון, נקיטת עמדה תוקפנית יותר כלפי מוסקבה, 'התיישרות' של ארה"ב עם מדינות המפרץ המונהגות על ידי הסונים, וכן קידומה של עמדה לעומתית יותר מול איראן במזרח התיכון, יתכן שהניאו-שמרנים יצליחו להישמע ולהשפיע.

אפיקי השפעה אחרים

בדיוק כפי שהפנטגון חיזר באופן מחושב אחר קושנר, שנראה בדומה לחותנו כעין כלי ריק במה שנוגע לענייני מדיניות חוץ, על אף התפשטותם המהירה של תחומי האחריות הבינלאומית שלו במהלך 90 הימים הראשונים – יחזרו אחריו גם אחרים. למעשה, אברמס עצמו תפס כמדומה את העניין. בראיון שהתפרסם איתו ב"פוליטיקו" בשבוע שעבר הוא לא הפתיע בשבחו את מתקפת טילי השיוט של טראמפ על סוריה ואת צניעותו של קושנר ("אני לא רואה אותו כלל כמי שבונה אימפריה.")

בסופו של המאמר מציין הכותב,

אשר לעתידו שלו לצד טראמפ, אברמס התלוצץ על כך שייתכן שהוא עדיין לפניו, ותלוי באופן שבו יתקדמו העניינים עם באנון ועם קושנר, ויצא מגדרו כדי לחלוק שבחים לזה האחרון. (ההדגשה לא במקור)

סבורים כי ה"סרג" של 8-2007 – התוכנית שקודמה נמרצות על ידי ניאו-שמרנים – היתה הצלחה מופלגת (חרף אי הצלחתה להשיג את המטרה האסטרטגית של פיוס בין-מפלגתי ובין-עדתי), אשר הופרה על ידי פינוי הכוחות שביצע אובמה "בטרם עת". אך גם הנלהבים שבין המצדדים ב-COIN מודעים לכך שלמעט במקרה של התקפה קטסטרופאלית על ארה"ב בשטחה-שלה, הציבור האמריקאי יתייחס בקוצר רוח לכל השקעה חדשה של ח"י אדם וכספים במזרח התיכון, במיוחד לנוכח התפיסה המקובלת כי רוסיה וסין מהוות איום גובר והולך לאינטרסים חשובים יותר של ארה"ב ובעלות בריתה באירופה ובמזרח אסיה לעומת המצב לפני כחמש או שש שנים.

עדיין ניתן להגדיר במידה רבה את התפיסה המקובלת בקרב הקצונה הבכירה כפי שעשה זאת שר ההגנה לשעבר, רוברט גייטס, לפני פרישתו ב-2011: "לדעתי, כל מי שיכהן בעתיד כשר ההגנה וימליץ לנשיא לחזור ולשלוח כוח גדול של צבא היבשה האמריקאי לאסיה או למזרח התיכון או לאפריקה צריך לשלוח את ראשו לבדיקה, כפי

שהגדיר זאת הגנרל מקארטור בעדינותו הרבה." הצבא עשוי בהחלט להסלים את נוכחותו ולהקל על כלליה הפתיחה באש במסופוטמיה, אפגניסטן ואפילו תימן בחודשים הקרבים, אך לא על מנת לעורר את תשומת ליבו או דאגתו של הציבור, למרות רצונם של ניאו-שמרנים כמו הפרשן אלי לייק, מרשת בלומברג, הגנרל בדימוס ג'ק קין או משפחת קייגאן. בפנטגון מעדיפים עתה "עקבות קלילים" ואילו כמה ניאו-שמרנים עדיין סבורים כי שלטון הכיבוש האמריקאי בגרמניה וביפאן לאחר מלחמת העולם השנייה הוא המודל הרצוי לעיראק.

לבד מהמורשת של עיראק יש לאנשי הצבא סיבות אחרות להתנגד למאמציהם של הניאו-שמרנים להשיג השפעה בממשל טראמפ. וכפי שקציני דגל – בהם אחד מגיבוריהם, הגנרל בדימוס דייוויד פטראוס – העידו בזה אחר זה, אותו חיבוק נטול-תנאים שארה"ב חובקת את ישראל מקשה מזה זמן רב על מאמציהם לגייס תמיכה ערבית ליוזמות צבאיות אמריקאיות באיזור. כמובן, בדומה לראש הממשלה בנימין נתניהו, הניאו-שמרנים טוענים כי הנסיבות השתנו במרוצת העשור האחרון וכי התווה-ובוהו השולט באיזור והפחד מעלייתה של איראן, ששותפות לו ישראל כמו גם המדינות הערביות שמנהיגיהם סונים, יצרו התלכדות אסטרטגית חדשה שהפכה את העימות הישראל-פלשתיני לבלתי רלבנטי למעשה. לפי תפיסה זו, השלמתה לכאורה של ווינגטון – אם לא תמיכתה – בכל הקשור להתיישבות הישראלית המתפשטת בירושלים המזרחית ובגדה המערבית והסגר שהטילה ישראל על עזה,

כבר אינם עניין חשוב לדידם של המנהיגים הערבים. אלא שתפיסה זו מתנגשת במציאות עימה הפנטגון כמו גם CENTCOM מתמודדים מאז ומעולם באזור זה. אפילו האוטוקרטים ביותר במנהיגים הערביים, בכללם אלה שהגבירו את שיתוף הפעולה הצבאי והמודיעיני החשאי שלהם עם ישראל בשנים האחרונות, מודאגים מתגובת דעת הקהל במדינותיהם, וכי עד אשר תנקוט ישראל צעדים ממשיים לכינונה של מדינה פלשתינית בת-קיימא ורציפה [contiguous] בהתאם לפתרון שהותווה ביוזמת השלום הערבית משנת 2002, שיתוף הפעולה שלהם ימשיך להיות מוגבל כמו גם חשאי. בינתיים, קיימת תמיד האפשרות שיתרחשו התקוממות פלשתינית או עימות צבאי

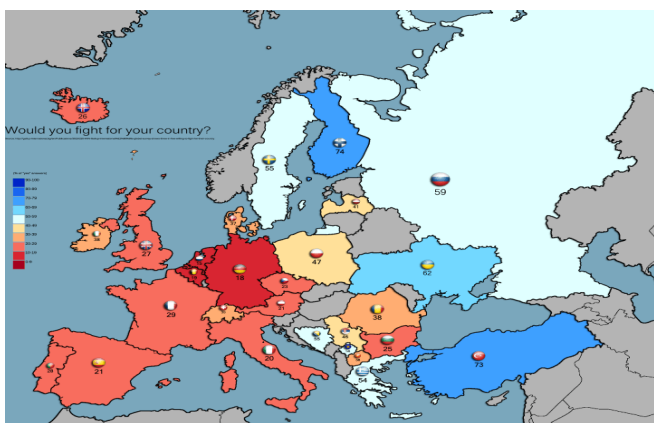

הקרה, כאשר ההערכה הייתה שמלחמת שריון באירופה אינה צפויה. המצב השתנה. החוזה הוא על סך של 760 מיליון אירו להספקת 32 טנקים כולל דגמי טנקי גישור. הצבא הגרמני אמור לקלוט את הטנקים ב-2019 עד 2023.

עד כמה האירופאים מוכנים להילחם עבור מדינתם

אירופה היא היבשת עם המספר הנמוך ביותר של תושבים המוכנים להילחם על מדינותיהם. המפה מציגה את אחוז התושבים במדינות שונות המוכנים להילחם עבור מדינותיהם: התוצאות הן ממחקר של גאלופ ב-2015 עם 62,398 נשאלים. בממוצע עולמי (64 מדינות) המספר עומד על 61% - כאשר בולטים מרוקו - 94%, פיג'י - 94%, פקיסטן - 89%, וויטנאם - 89%, בנגלדש 86%. המדינה עם המספר הנמוך ביותר היא יפן - 11%.

סרביה	פולין	יוון	שבדיה	בוסניה	קוסובו	רוסיה	אוקראינה	טורקיה	פינלנד
41	46	47	55	55	55	59	62	73	74
לטביה	שווייץ	אירלנד	מקדוניה	רומניה	דנמרק	צרפת	פורטוגל	בריטניה	איסלנד
26	27	28	29	37	38	38	38	39	41
בולגריה	צ'כיה	אוסטריה	ספרד	איטליה	בלגיה	גרמניה	הולנד		
								23	25

אמנם בינתיים נראה כי משרת סגן שר החוץ תפוסה, אך אברמס הקפיד לשבח גם את מי שקידם אותו, מזכיר המדינה רקס טילרסון. על פי הדיווחים טילרסון מגביר את התיאום עם מאתיס ומקמאסטר, ונראה שהצליח להשיג השפעה נוספת אצל טראמפ בשבועות האחרונים. יתכן שהניאו-שמרנים ימצאו לעצמם בית במחלקת המדינה, אף כי אני סבור שטילרסון קידם את אברמס לתפקיד סגנו קודם כל בזכות הניסיון

באנון יורד, הפנטגון עולה - האם הניאו-שמרנים נכנסים לתמונה? המשך

והכישורים שזה צבר, במיוחד במאבקים הפנים-באירוקראטיים יותר מאשר בזכות עמדותיו האידיאולוגיות. בינתיים נראה כי השגרירה לאו"ם, ניקי היילי, שקודמה לצוות הבכירים של המועצה לביטחון לאומי בו-ביום שסטיב באנון הועף ממנה, מתחילה להיראות כחביבת הניאו-שמרנים בזכות הגינויים שלה (המזכירים את ג'יין קירקפאטריק בשעתה) את רוסיה, סוריה והאו"ם עצמו. העובדה שבראשית המרוץ לנשיאות היילי תמכה בסנטור מרקו רוביו, חביבם של הניאו-שמרנים, והיתה מזוהה פוליטית עם הסנטור לינדזי גרהאם, שהדגיש את מחויבותה של היילי לישראל בעת שמונתה כנציגת ארה"ב באו"ם מעוררת אף היא את התקווה שהניאו-שמרנים מחפשים נתיבים להשפעה ולחדירה. מסלול נוסף לתוככי הממשל - יתכן שהוא היעיל ביותר - נמצא דווקא בידי שלדון אדלסון, מלך בתי הקזינו ולא אחר, שכתורם יחיד העביר את התרומות הגדולות ביותר למסע הבחירות של טראמפ כמו גם לחגיגות ההשבעה לנשיאות (וכן גם לוועדת הפעולה הפוליטית של היילי). כפי שצוין בעבר, קושנר עצמו, יחד עם השגריר הישראלי רון דרמר הפך לצינור חיוני, פרו-ליכוד, בין טראמפ ואדלסון זמן קצר לאחר הופעתו השנויה במחלוקת של טראמפ בפני הקואליציה היהודית רפובליקנית RJC בתחילתו של מסע הבחירות. אף על פי שאדלסון שמר על פרופיל נמוך מאז ההשבעה לנשיאות יש לו גישה ישירה לקושנר וטראמפ. למעשה, העובדה ששון ספייסר התנצל אישית בפני אדלסון, דווקא הוא ולא אחר, זמן קצר ביותר לאחר דבריו על "מרכזי שואה" מהווה תזכורת מועילה לכך שככל שסיעות, מוסדות ופרטים מתמודדים על השלטון והכוח בממשל החדש, הרי שכסף - במיוחד המזומנים למערכת הבחירות - הוא הגורם "שמדבר" בווישינגטון. זוהי מציאות שהניאו-שמרנים הפנימו לפני זמן רב.

**שדרוג טנקים בגרמניה
באסטיאן שפרנגר - 9 מאי 2017**

צבא גרמניה נערך לשדרג את הטנקים שלו בגלל ההערכה כי בסכסוך עתידי הוא ישען משמעותית על לוחמת טנקים ביבשה. הבונדסוור מוציא מהמלאי 104 טנקי ליאופרד 2 לשדרוג בקראוס-מפאי-ווגמן מדגם A4 לדגם A7V. השדרוג כולל טכנולוגיות מידע, חימוש ומיגון. 13 מהטנקים האלה היו בשימוש הצבא הגרמני והיתר היו במדינות שונות של נאט"ו שהוחזרו לגרמניה לאחר התפרקות ברה"מ וסיום המלחמה

טראמפ ומקמאסטר

בלומברג- פול זצולדרה – 8 מאי 2017

מקורות פנימיים טוענים כי טראמפ ומקמאסטר מתכסחים בנושאי ביטחון לאומי פרזידנט טראמפ ממשיך להתכתש ברציפות עם יועצי לביטחון לאומי מקמאסטר בנוכחות אנשי הצוות שלו, כך טוען כתב בלומברג אלי לק. הגנרל נדחף לצד לטובת יועצים אחרים כאשר טראמפ איבד אמון בו, טוען לק. שלושה פקידים בבית הלבן אמרו ללק שהנשיא זעם לאחר שמקמאסטר הודיע למקבילו הדרום קוריאני כי הדרישה שדרום קוריאה תשלם עבור הגנת הטילים האמריקנית "אינה המדיניות הרשמית". טראמפ גם התלונן בפני מקמאסטר שהוא "גורם לפיחות" במדיניות הנשיא, כך על-פי פקידים ששוחחו עם לק. הבית הלבן לא מהר להשיב על פניה בנושא, אבל בלומברג קבלו הצהרה מטראמפ "איני יכול להיות מאושר יותר, מקמאסטר עושה עבודה נהדרת".

הצבא מאשר הרג מנהיג של דאע"ש

הצבא מאשר כי שיח' עבדול חסיב נהרג בתקיפה משולבת אוויר/יבשה בחודש שעבר. התקיפה כללה תקיפה מהאוויר על-ידי F16 ו AC130, כטב"מים ומסוקי אפאצ'י משולבת עם לוחמי ריינג'רס מגד' 3 של רג'ימנט ריינג'רס 75 מפורט בנינג. צוות הקרב תקף לאחר ההפצצה ב-13 באפריל בפצצה בת 11 טונות.

שני לוחמים, מפלוגה C נהרגו במהלך הפשיטה. בהודעה של הצבא נאמר "אנחנו חוקרים את האפשרות שהלוחמים נהרגו בטעות מאש ידידותית במהלך קרב בן שלוש שעות". שני החיילים היו בפעם השלישית באפגניסטן.

גנרל ג'והן ניקולסון, מפקד הכוח האמריקני באפגניסטן פרסם הודעה כי "הפשיטה הייתה צעד חשוב נוסף המערכה הבלתי נלאית שלנו להביס את דאע"ש ב-2017". הוא גם כתב "זו הפעם השנייה שמפקד בדאע"ש נהרג בתשעת החודשים האחרונים, יחד עם כ-10 מפקדים ומאות לוחמים שנהרגו. יותר משנתיים דאע"ש נוקט במערכה ברברית של הרג, עינויים ואלמות כנגד העם האפגאני, במיוחד אלה שבדרום ננגרהאר". מאמצים לנטרל את שיח' עבדול חסיב הואצו לאחר התקפת טרור קטלנית שהוא יזם ב-8 במרץ. אנשי דאע"ש לבושים במדי בית חולים חדרו לבית חולים לאחר ייזום מחבל מתאבד בשער הדרומי של המתקן יותר מ-30 אנשים נהרגו בבית החולים במהלך שש שעות תקיפת הטרוריסטים.

הריינג'רס היו ראש החץ של הפשיטה האווירית/יבשתית בשילוב כוחות אפגאניים וכללו תצפית כטב"מ, תקיפה באש ממטוסי F16, C130 ומסוקי אפאצ'י. כ-50 לוחמי ריינג'רס לקחו חלק בפשיטה שנמשכה מספר שעות והחלה בשעה 2230 לאחר חשיכה. הריינג'רס הונחתו ממסוקים, וכללו צוותי תאום תקיפת מטוסים. אבל תקיפה קרובה מהאוויר, בחשיכה בטווח של 1000 מ' מהאויב היא מסוכנת.

<https://theaviationist.com/2017/05/08/u-s-army-rangers-kill-isis-k-leader-in-combined-airground-raid-in-afghanistan/>

